

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχέται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην διηγητὸν
Ὀδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κόρινθ ἀφρον (Περὶ τῶν δηλώσεων τοῦ Αἰρενταλ). — Ὁ Σύλλογος τῶν ὠφελίμων Βιβλίων (Τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπ' αὐτοῦ πεπραγμένα). — Ἡ νομισματικὴ Συλλογὴ τῆς κυρίας Λουίζης Ὁ. Ριανκούρου. — Ἀγγέλματα καὶ Ὀφύλοι. — Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου βίος καὶ ἔργα. — Ἡ Δημήτριος Φίλιος. — Ἡ Πειρεὶς (ἐκδόσεις). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς (Ἡ τῆς χθὲς καὶ ἡ τῆς αὔριου Βουλγαρία).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1908.

Ἀνεγράψαμεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὰς σπουδαίας δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας βαρώνου Αἰρενταλ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων. Παρὰ τὸ πλάτος αὐτῶν αἱ δηλώσεις αὐτὰς δὲν ἰκανοποίησαν καὶ πολλοὶ τὴν ἀλήθειαν. «Αἱ ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεις, εἶπεν, ἐπέτυγον, διότι ἡ τουρκικὴ κακοδιοίκησις ἐμετριάσθη. Ἀλλ' ὁ αἰσθητικὸς φιλελευθερισμὸς τῶν κατοικούντων ἠδύνηθη, ἀντὶ τῆς ἐλαττωθῆς».

Ἀρὰ γε διὰ τί τοῦτο; διὰ τί πρὸ τῶν μεταρρυθμίσεων ἡ τουρκικὴ κακοδιοίκησις ἐπύρρει, ὥστε νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλετικῶν ἐγκλημάτων, ἠδύνησαν δὲ ταῦτα ἐξ ὅτου ἡ εὐρωπαϊκὴ φιλελευθερία καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν δύο ἐνδιαφερόμενων Δυνάμεων μέριμνα ἐπείκοις τὴν Μακεδονίαν μὲ τὸς καινοφανεῖς θεσμοὺς τῶν πολιτικῶν παρέδρων, τῆς ὑπὸ Εὐρωπαίους ἀξιωματικούς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς, τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ οικονομικοῦ ἐλέγχου; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο οἱ λαοὶ τῆς Μακεδονίας οἱ ἀληθῶς ποθοντες τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξιν, διότι ἐν αὐταῖς διαβλέπουν τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν αὐτῶν πρόοδον, ἀπαντῶσιν, ὅτι ἡ ἐπιδείνωσις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων δρεῖται εἰς τὸ ὅτι εἰς τὴν ἀδιόρθωτον τουρκικὴν βαρβαρότητα καὶ τὸν ἀθεράπευτον αὐτῶν φανατισμῶν τὸν καθιστάντα ἀδύνατον πᾶσαν ἐν Τουρκίᾳ ἰσονομίαν καὶ δικαιοσύνην προστεθῇ νῦν ἡ ὑποουλοσ ἀπληστία, ὁ ἀμοιβαῖος φθόνος καὶ αἱ ἀσβεστοὶ ἀντιζηλίαι τῶν ἀντοκλήτων προστατῶν.

Εἶναι ψεῦδος ἀναίσχυτον καὶ κυνικὸς ἐμπαιγμὸς τῶν δικαίων, ἅτινα ἔχουσιν οἱ λαοὶ τῆς Μακεδονίας, ὁ μεγαλόστομος καὶ ἀνεπιβλητὸς ἰσχυρισμὸς τοῦ Αἰρενταλ, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Αὐστρίας ἐν Μακεδονίᾳ εἶναι ἀπλὸς οικονομικὸς καὶ πολιτιστικὸς καὶ ὅχι ἐδαφικὸν ἐπεκτάσεων. Διότι ἀναιροῦσι τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοὺτους τοῦ Αἰρενταλ ὅχι μόνον αὐτὰ τὰ πράγματα ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ κατάδηλος μεροληψία ὑπὲρ ταύτης ἡ ὑπὲρ ἐκείνης τῆς πυχλῆς τῶν πρακτόρων ταύτης τῆς Δυνάμεως ἡ ἐκείνης, ἡ φαρισαϊκὴ ὑποδαυλίσις τῶν ἀντιμαχόμενων ἀξιώσεων τῶν γειτόνων λαῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπίλογος τῶν περιληφθέντων δηλώσεων τοῦ Αἰρενταλ.

«Ἐπὶ τῆς ἐκείνης, εἶπεν ὁ ἀβρὸδιαίτος βαρώνος, τὰς ζητούμενας πιστώσεις ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, διότι ἡ φωνὴ ἡμῶν δὲν ἔλκεται ἐν τοῖς διαβουλίαις τῶν ἐθνῶν, εἰμὲν ἐφ' ὅσον ὁ βραχίων ἡμῶν εἶναι ἰσχυρὸς».

Πόσον παράδοξοι εἶναι αἱ ἔξεις τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας! Οἷον ὄχρουν ἀναχρονισμοὺς καὶ ὅταν ἀπίστευτον ἀληθῶς παρουσιάσῃ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἡμέρῳσιν καὶ τὴν πολιτισμὸν τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν τῆς ἐποχῆς! Ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι, ὅστις ἐκλινομένης τοῦ ἀγλαωτάτου καρποῦ τῆς διανοητικῆς φιλοπονίας τοῦ δεκάτου ἐνάτου, κρινεῖται ἐπὶ καὶ χρήσιμον ὑπὸ τῶν διευθυνόντων τὰς τύχας τῶν λαῶν, νὰ τρέφωται οὗτοι διὰ τοῦ ψεύδους, νὰ κοιμίζονται διὰ τοῦ δόλου καὶ νὰ λιχνίζονται ὑπὸ ἀπατηλῶν ἐλπίδων, αἵτινες ὡς πέπλος παχὺς ἐξαπλοῦται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των, ὅπως ἀποκρύπτῃται ἡ ὀπίσθεν ἰσταμένη βία, ἡ ἐλλοχεύουσα αὐτοῦς ὡς ἡ βαρὺ τὸ θῆραμα, ἡ ἐπιβλοεύουσα τὴν τιμὴν αὐτῶν τὴν ἐθνικὴν, τοῦτο ἔστιν εἰ-

πεὶν αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῆς ζωῆς τῆς οἰκουμένης.

«Ἡλθον, καὶ μάλιστα αὐτόκλητοι, λέγει ὁ Αἰρενταλ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Μακεδονίας, ἵνα βελτιώσωμεν τὴν τύχην σας, ἵνα ἐλαφρῶσωμεν ὑμῶν τὰ δεινὰ τὰ ἐκ τῆς τουρκικῆς κακοδιοικήσεως. Ἀλλ' ὑμεῖς ζητεῖτε ἄλλα ἢ ὅσα ἡμεῖς ἀξιούμεν. Ὑμῶν ἄλλοι θέλετε νὰ περιληφθῇτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἄλλοι εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἄλλοι εἰς τὴν Σερβίαν. Τοῦτο δὲν θὰ σὰς ἐπιτρέψωμεν καὶ ἐπειδὴ δέχεται ἀνότης τις ἐκ τῶν μεγάλων ἡμῶν συντρόφων νὰ σὰς ἐνθαρρύνῃ εἰς τὰς μωρὰς ταύτας ἀξιώσεις, προσπαθοῦμεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν ἡμέτερον βραχίονα, ὥστε δι' αὐτοῦ νὰ κατορθώσωμεν, ὅτι ἡ ἀπλή ἡμῶν φωνὴ δὲν θὰ κατορθώσῃ».

Ἀλλ' ἀκριδὸς τοῦτο θὰ γίνῃ. Ἡ πρώτη τυπὸς φιλελευθερία, ἡ καὶ διὰ τῆς βίας ἐν ἀνάγκῃ παρασκευάζεται Αὐστρία καὶ Ρωσία νὰ ἐπιβάλλωσιν, ἀραλῶς ἐγείρει ὅχι μόνον τὸ μῖτος καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν λαῶν, οἷς παρέχεται, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑποφίας τῶν ἀντιζηλῶν Μεγάλων, τῶν ἐχόντων ὅταν ἔχει καὶ ἡ Αὐστρία φωνήν, πλὴν δὲ ταύτης καὶ βραχίονα ἰσῶς ἀρτίωτερον ὠπλισμένον.

Τὸ ψεῦδος οὐδέποτε τελικῶς κατῆρχε καὶ οἱ ἀδύνατοι λαοὶ καὶ ἀδικοῦμενοι ἔχουσι τὴν ἀδιάφευστον παρηγορίαν, ἡν εἰς τὸ οὗς αὐτῶν φησὶν ἡ νύκτις, ὅτι θὰ παραστῶσι θεαταὶ τοῦ ἐκλάμπρου θεάματος, καὶ ὁ πολλοὶ βραχίονας ὠπλισμένοι τὰς ὑπόφους συγχρόνως καὶ πολλοὶ θὰ χύσωσιν αἷμα, ὅπερ θὰ ἀποπλύνῃ τὸ σωρευμένον ψεῦδος, ἵνα φανῇ ἡ ἀλήθεια, ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν συμψηφίαν τῶν λαῶν τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου πρὸς τὰ κράτη αὐτῆς ἡ κεῖνα, πρὸς ἃ συνδέονται διὰ τῆς ὁμογενείας τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων, τῶν περὶ τοῦ μέλλοντος πόθων.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ὠΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον τῆς προστάτης τοῦ συλλόγου πρὸς Διδάσκον ὠφελίμων Βιβλίων πριγκίπισσας Σοφίας καὶ πλείστον κόσμον ἐκ τῆς ἀνωτάτης τάξεως τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ὁ πρόεδρος καὶ ἱδρυτὴς καὶ ἀκυρόστατος ἐργατῆς τοῦ συλλόγου κ. Δ. Βικελὰς ἀπήγγειλε τὴν ἐκθεσὶν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένων, ἐξ ὧς ἀποσπώμεν τὰ ἐπόμενα λίαν ἐνδιαφέροντα κεφάλαια.

Ἐνωρίστε δὲ τὰς τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Σαβαστοπούλου, ὁκίοντος ὅπως ἐξ ὧν ἐγνωρίσθη ἐκ τοῦ πλείονος τὸν σεβασμὸν περὶ τὴν. Ἐταῖρος ἀνέκαθεν τοῦ Συλλόγου, ἤρξατο ἐννοεῖ εἰς τὰς ἐπίστας συνειδήσεις μας. Τὸ ὑψηλὸν τοῦ ἀνθρώπου εἶκονος ἵσως τὴν προσοχὴν σας. Ἰσως ἐκ περιεργίας ἐπιληροφώσῃ περὶ τοῦ δόμοις τοῦ. Ἀλλ' οὐτε τὸ δόμοι, οὐτε τὸ ἥμερον τῆς μορφῆς τὸ ἀπεκάλυπται τὴν γενναίαν φροντίδα τῆς εὐγενεῖας καὶ τοῦ. Εἰς αὐτὸν ἐρημώσθη ἀληθῶς τὸ «Ἐλπίς βίωσις». Ἐγκαταστάσεις εἰς τὰς Ἀθήνας μετὰ πολυτὴ διαβίωσιν εἰς τὰ ἐξῆς, ἐξ ἡμέρας, ἀποφύγοντες πᾶσαν ἐπίδειξιν, ἀποκάνον τὴν γαλήνην τὴν ὅταν ἐξηγησάμενος εἰς τὰς γρηναίας τῆς περὶ τὴν ἀφωτισμένην συγγενεῖς, ἔχον ὅσα κληρὰν ἐπὶ τὴν μοῖραν, τὴν ἀποκρίνον, τὴν ἀνάνυσον τὸν δόξαν συγγενεῖς. Πολλὰ εἰς τὸν εἶδα μὲν ἀπέστησαν οἶκον, τὴν ὅταν εἶχεν ἐκείνη μακρὰν τοῦ θορύβου καὶ τῆς τρυφῆς τῆς προτιμήσεως. Ἡ περιουσία τοῦ ἡδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ εἰς αὐτὸν νὰ ζῇ ἐντὸς μεγάρων. Ἀλλὰ τὴν περιουσίαν τοῦ ἰδίου εἰς ἀνέκδοτον εἰς τὰ ἱερὰ ματὰ διὰ τὰ ὅταν τὴν προῖκε. Χάριν αὐτῶν, ὅς κληρὸν φιλοστοργος καὶ προνοητικὸς, ἤρξατο ἀπὸ ἐξῆς εἰς ἔτος τ' ἀποταμιεύματα τὸν, ἐπιβάλλον τὴν φειδῶ εἰς τὰς ἀποικίας τοῦ δαπάνης καὶ ἐπιθυμῶν νὰ διέλθῃ τὸν βίον ἀπαρηγόρητος. Μετὰ τὴν δημοσίαν τῆς διαθήκης τὸν ἀνέλαμπαν ταυτοχρόνως καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ φιλελευθερία καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν. Ἀγνοοῦσιν οὖν τὴν προεργασίαν τοῦ θανάτου τοῦ, τὴν τοῦ. Ἀγνοοῦσιν κατὰ τὴν διὰ μὲς εἰς τὴν σφαιρὰν τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους ἐνεργεσίαν. Ἀποτίνα τὴν μνήμην!

Εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὀφειλομένου καὶ ἡμεῖς βαδίζοντες ἐννομοσύνην. Διὰ τὸν κληροδοτήματός τοῦ ἔδωκεν εἰς τὸν Συλλόγον τὰ μέσα πρὸς πραγματοποιήσιν ἐνὸς τῶν προσφιλοτάτων σχεδίων τοῦ, μὲς τῶν κυριωτέρων ἐπιθυμιῶν τοῦ. Ἀπὸ τῆς 20 Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1903 ὑπέβαλεν εἰς τὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ «ἐκθεσὶν συνταχθεῖσαν κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου, περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ τρόπου τῆς «ἰδιοκτησίας Ἑλληνικῆς πρακτικῆς Σχολῆς, ὡς συμπληρώματος τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, προπαρασκευαστικῆς τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ διὰ τὴν βιοτεχνικὰ ἐπαγγέλματα». Τὴν ἐκθεσὶν ἐκείνην ἀνεκονώσαμεν ἐκείνη ἐκεί, ὅταν ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιλέξωμεν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου, ἀλλ' αἱ παρὰ ἀπὸ τοῦ πλείονος ἰδοντοὶ δὲν ἐπείσθησαν. Ὅτις δὲ μὲς πείρα πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Σαβαστοπούλου, ὁ φιλό-ὑπεβλήθη ἡ ἐκθεσις εἰς τὸν ἀδίδωμον Σαβαστοπούλου, ὁ φιλό-πατρις ἀνὴρ ἠσπάρθη τὴν ἰδέαν, τὴν υἱοθέτησεν καὶ ἐπρόσθεσε τὸν γνωστὸν κωδικὸν τῆς 25 Μαΐου 1905 εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη διαθήκην τοῦ.

Ὁ κωδικὸς τοῦ καὶ τοῦ προσρηγμένου εἰς αὐτὸν Καταστατικὸν ὁρίζον ἀκριβὸς καὶ λεπτομερῶς τὸν σκοπὸν καὶ τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῆς Σαβαστοπούλου ἐργατικῆς Σχολῆς. Δὲν πρόκειται περὶ σχολῆς ἐπαγγελματικῆς, ὅπου οἱ μαθη-τέμενοι θὰ διδάσκωνται χωριστὴν ἑκάστην τέχνην ἢ χωριστὸν ἐπάγγελμα. Ὁ σκοπός, ὅπως τὸν διετυπώσῃ ὁ διαθεῖς

εἶναι γενικώτερος, εἶναι δὲ καὶ ἐνυπόθετος ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἐργατικῶν τάσεων. Τὴν σήμερον οἱ παῖδες οἱ ἐργατικοὶ καὶ ἀποκαταστάται ἡ καὶ εἰς μεγάλα ἐργαστήρια, ὅπου, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, χρησιμοποιοῦνται αἱ χεῖρες, οἱ πόδες καὶ οἱ ὄμμοι τῶν ἐργατῶν ταπεινὰ διακινδυνεύοντα τὴν σωματικὴν τὴν ὑγίαν, χωρὶς νὰ λαμβάνεται φροντίς διὰ τὴν τεχνικὴν, τὴν διανοητικὴν καὶ πνευματικὴν τὴν ἡθικὴν τῶν ἐργατῶν. Ἀντὶ τοῦτο, οἱ γενόμενοι δεκτοὶ εἰς τὴν Ἑργατικὴν Σχολὴν θὰ συνεχίσουν ἐξ ἐνός τὰς κηδεύσεις εἰς τὴν Δημοτικὴν Σχολὴν γνώσεις, μαθητὴν δὲ πᾶς καλὸς καὶ ἀνεπτυγμένος τεχνίτης πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ἐξ ἄλλων δὲ καὶ συγχρόνως θὰ λαμβάνουν εἰς τὴν ἐργαστήριον τῆς Σχολῆς πρακτικὰ μαθήματα ἀναπτύσσοντα τὴν δεξιότητά των καὶ θὰ παρασκευάζονται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπαγγέλματος, εἰς τὸ ὅπου μετὰ τριετίαν ἐκ τῆς Σχολῆς θέλουν ἐπιβιβασθῇ.

Ὁ δόξαντος τοιαύτης Ἑργατικῆς Σχολῆς δὲν εἶναι ἰδιὴ μας ἐφεύρεσις. Τοιοῦτον εἶδος ἱδρύματος ὑπάρχον καὶ πολιτιστικῶς εἰς τὰς τὰς πολιτισμῶν χώρας, ἡ δὲ χρησιμότης τῶν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀναγνωρίζεται. Ἰδιὸς ἐργαστὴς ἐπὶ τῶν ὡς ἄριστον ἐπιδόματι τὴν Σχολὴν τὴν ὑπάρχουσαν εἰς τὴν βιομηχανικὴν πόλιν τῆς Γαλλίας Οὐρελ' Ὁ ἱδρυτὴς αὐτῆς K. Somasco, ἀνελθὼν ἀπὸ ἀπλοῦ ἐργάτου εἰς περιωπὴν εὐπόρου βιομηχανίου, ἠθέλησε νὰ ἐνεργήσῃ τοὺς πρῶτον ἐργατικὸν συναδέλφους τοῦ καὶ ἰδιοκτήτην ὡς ὑπὸ ἐνεργεσίαν τὴν ἱδρύναι σχολὴν πρὸς μόρφωσιν τῶν τέκνων των. Τὴν σχολὴν τὴν υἱοθέτησε τὸ Κράτος, πέφυκε δὲ, τῇ προτάσει τὸν ἐννομονοῦντον συνδυασμὸν τὸν ἰδρυτὴ εἰς αὐτὴν ἐπιστήμης ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὸ δόγμα τοῦ ἰδρυτοῦ. Μετὰ τοῦ K. Somasco μὲς συνδέει προσοπιστικὴν γνῶσιν καὶ φιλικὴν ἀλληλογραφίαν. Αἱ συμβουλὴ καὶ ὁ ἐργάτης τὸν πορίσματα τῆς μακρῆς τοῦ πείρας, θὰ μὲς διευκολύνουν μεγάλως εἰς τὴν ὁργάνωσιν τῆς Σαβαστοπούλου Σχολῆς. Ὁ Σύλλογος θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἡ Σχολὴ καταστῇ πρότυπον ἀξίον μιμήσεως. Ἐκτείνοντες δὲ οἱ διδόμενοι παράδειγμα θὰ γίνῃ ἀπαρχὴ ἱδρύσεως καὶ ἄλλων παρομοίων σχολῶν καὶ εἰς τὴν προτιμήσαντες καὶ εἰς ἄλλας ἑλληνικὰς πόλεις.

Ἀλλὰ τὸ ποῦν τοῦ κληροδοτήματος δυσκόλως ἤθελεν ἐπαρκεῖται πρὸς καταρτισμὸν καὶ συντήρησιν Προτύπου Ἑργατικῆς Σχολῆς, ὅπως τὸν προοριζόμεν τῆς. Ὡς γνωρίζετε, ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τῶν 800 χιλιάδων δραχμῶν τὸ τρίτον ὀφείλει νὰ διατεθῇ πρὸς ἀγορὰν γηπέδου, οἰκοδομὴν καὶ ἐπίπλωσιν τοῦ σχολείου καὶ ἐγκαταστάσιν τοῦ ἱδρυτοῦ, τῶν δὲ δύο τρίτων τὸ εἰσόδημα θὰ χρησιμεύῃ πρὸς συντήρησιν τῆς Σχολῆς. Μετὰ ὅσα γενναῖα κληροδοτήματα ὡς οὐκ ἐπὶ τῆς διαθήκης τοῦ ὁ ἀειμνήστου διαθήκη, ἐπρόσθετος διὰ τοῦ δευτέρου κωδικίου τοῦ «ἐπὶ τῆς μορφῆς ἱκανῶν ἐργατῶν, χρηστῶν πολιτῶν καὶ ἐντίμων οἰκονομολογῶν, ἀποκαταστήσονται τὸ μέγιστον ἐγγύησον εὐμενίας πολιτείας» καὶ ἀφίερσας εἰς τὸ τελευτῶν τοῦτο εὐεργέτημα τὰ μέγιστα τῆς ὅρας ἐκείνης ὑπολογιζόμενα περιουσιακά τῆς ἀδελφότητος περιουσίας τοῦ. Ἀλλὰ προσβλέποντες τὴν ἐνδομυθεῖν ἀνεπάρκειαν τοῦ κληροδοτούμενου ποσού, ἀνέθετο, διὰ τοῦ 14ου ἀρθροῦ τοῦ Καταστατικοῦ, εἰς τοὺς δικονόμους τὴν Σχολὴν, τὴν μέριμναν περὶ ἐνεργειῶν καὶ ἄλλων συμπληρωτικῶν πόρων.

Προκειμένου περὶ τοιούτου εὐεργετικοῦ ἱδρύματος ἐπιβάλλεται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ ἐξέρεσις τοιούτου «συμπληρωτικῶν πόρων», διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπὶ βάσει ἀσφαλῶν ἡ θέλησις τοῦ διαθεῖτος. Ὅταν παρακαλέσασιν τὸν δῆμαρχον Ἀθηναίων κ. Μεσοῦρον, τὸν ἀληθῶς ὀκνητὸν, ὅπως τὸν χαρακτηρίζει ὁ Σαβαστοπούλος εἰς τὴν διαθήκην τὸν, νὰ ἀποδεχθῇ καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τῶν ἡμῶν περὶ δωρεῶν παραχωρήσεως καταλλήλου γηπέδου. Προέβημεν δὲ εἰς τὸ διάβημα τοῦτο μετὰ θάρρους δικαιοσύνης ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι τὰς ὀφείλας τῆς Σαβαστοπούλου Ἑργατικῆς Σχολῆς θὰ κατεβῶν τὰ τέκνα τοῦ Ἀθῆναι καὶ οἱ δι' αὐτῆς θὰ προστεθῇ εἰς τὴν προτιμήσαντον ἱδρυμῶν ἐν ἀνάγκῃ τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ κύριος Ἀρχιεπὶς ἀπεδέχθη τὴν ἐννομήσιν τὴν αἰτήσιν ἡμῶν, μετὰ τὸς δὲ ἐμμενίας τὸν Δημοτικὸν συμβούλιον, τῇ προτάσει αὐτοῦ, ἐνέφρυνε συμφωνίαν τὴν δωρεὰν παραχωρήσιν γηπέδου καταλλήλου καίτοις εἰς τὴν περίπτωσιν καὶ ὅχι μακρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν Κηφισοῦ καὶ Ἀλκιφάνου. Διὰ τὴν δωρεὰν ταύτην, προθύμως ἐπικυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Νομαρχοῦ Ἀττικῆς, ἐκφράσαντες τὴν βαθύαν ἐννομοσύνην μας, τὴν ὅταν βεβαίως συμμερίζεται καὶ ἡ ὁλομέλεια τῶν ἐταίρων.

Ἐμνημόνευσεν εἰς ὁ κ. Βικελὰς τὴν πρὸς τὸν Συλλόγον ἐτέραν δωρεὰν τοῦ ἀειμνήστου Σαβαστοπούλου ἐκ δραχ. 10000, τῆς δωρεᾶς τῆς Ἐθν. Τραπ. πέντε τῆς Ἑλλάδος, τῆς κυρίας Βασιλίδου, τοῦ κ. Δημοσθένους Χατζηλαζάρου καὶ Λεωνίδου Ζαφίρη, τῆς κυρίας Ἑλένης, τῆς κυρίας Ἰριγενείας Συγγροῦ, ἥτις ἀφίερσας τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως τῶν τριτοῦ μὲν ἀπορριμνόμενων καὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἀνδρέου Συγγροῦ, «πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ. Καὶ ἐξήκολούθησεν:

Ἐπειδὴ περὶ τοῦ Μουσείου ὁ λόγος, ἐπιτρέψαμε νὰ σημειώσωμεν τὴν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀναγκαιότητα τῆς χρησιμοποίησιν τοῦ. Αἱ πρὸς τὸν Συλλόγον αἰτήσεις περὶ τῆς προμθεῖας διδασκικῶν ὁργάνων ὁμιλοῦνται αὐτῶν. Εἰς τὰς ἡδὴ παρὰ τῶν ἐκδόσεων τοῦ ὁ Σύλλογος ἐπρόσθετος καὶ νέας σειρὰς σχολικῶν βιβλίων. Ἐνομιζομένη δὲ καθήκον, ἐκ παλαιῶν μετὰ τὸν ἰδὸν μὲς ἐκδόσεων, νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἐνδομυθεῖν διὰ τὴν προμθεῖαν τὸν καιρὸν καὶ ἀποσπῶμεν ἐκ τῶν ἱστορικῶν πινάκων τὸν ἐν Ζαφόνῃ Ἑλληνικὸν καταστήματος τοῦ K. Νεφάντη. Εἶναι ὅμως ἀξίως ἐνδομυθεῖν ὁ δόξα τῆς ἐργαστηρίου, ὁ ὅπου ἐργαζόμενος εὐδοκίως εἰς τὴν ἐνέαν, συνδέει τὴν βιομηχανικὴν τὸν ὁρᾶν μετὰ τὴν παιδαγωγικὴν ἀσφάλειαν.

Εἰς τὰ περὶ τῶν ἐκδόσεων τοῦ Συλλόγου δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν, ὅτι λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐκδοτικῆς ἀνάγκης βαρυνόμενοι πρὸς ἑλληνικὰς ἐπεφυγὰς, παρηγορήσαντες τοιοῦτον, κατὰ αὐτῶν τὸν ἡμέτερον Ἀντιπροσώπον, εἰς γαλλικὸν ἐργαστήριον ἀπομνησθῶν βαρύνοντες διὰ τοῦ μεταφορικοῦ σταθμοῦ τῆς Γαλλίας. Τὸ Ἑλληνικὸν τοῦτο βαρύνοντες ἐξαιμῶν τῶν ἐκδοτικῶν ἐπεφυγὰν ὑπὸ τῶν ἐνδομυθεῖν εἰς τὴν προμθεῖαν τὸν καιρὸν καὶ ἀποσπῶμεν ἐκ τῶν ἱστορικῶν πινάκων τὸν ἐν Ζαφόνῃ Ἑλληνικὸν καταστήματος τοῦ K. Νεφάντη. Εἶναι ὅμως ἀξίως ἐνδομυθεῖν ὁ δόξα τῆς ἐργαστηρίου, ὁ ὅπου ἐργαζόμενος εὐδοκίως εἰς τὴν ἐνέαν, συνδέει τὴν βιομηχανικὴν τὸν ὁρᾶν μετὰ τὴν παιδαγωγικὴν ἀσφάλειαν.

Περὶ ἐξέδομεν ἐν ἐπιτομῇ τὰς ἐνεργείας τοῦ Συλλόγου ὑπὲρ τῆς ἐισαγωγῆς τῆς οἰκονομικῆς ἀσκήσεως εἰς τὰς σχολὰς. Ἡ ἐπὶ τούτῳ συνεργασία μετὰ τῆς Ἑπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἐπὶ τῆς ἡδὴ εἰς ἀρχαίον σήμερον τὸν εἰδικὸν τῆς Ἑπιτροπῆς ἡμῶν, τὸν περιλαμβανόμενον καὶ τὸν ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου, τοῦ κ. κ. Πρωτοπαπαδάκη καὶ ἀποσπῶντες ἐκείνην εἰς τὰς τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Μιλλένην, τὴν ἱδρύναι τὴν παρὰ τὸν Ἰακωβὸν Προτύπου Σκοπευτικῆς Σχολῆς. Συγχρόνως δὲ διὰ καταλλήλου ἐισαγωγῆς ἐπένευσεν ἐκδοσὶν τοῦ Β. Διαστήματος τῆς 20 Δεκεμβρίου, καθιερώνοντες ὡς ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐισαγωγὴν τῆς σκοπευτικῆς εἰς τὰς σχολὰς τῆς Μέσης ἐκπαίδευστος. Πρὸς

ἐνεργεῖν τῆς λειτουργίας τῆς σχολῆς παρεδόσαμεν εἰς τὴν Ἑπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τὰ σκοπευτικὰ ὅπλα, φυσιγγία καὶ λοιπὰ, ὅσα οἱ κ. κ. Ἀδελφοὶ Βόλται εἶχον δωρεῖς πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν κατὰ τὸν προλαβόν ἔτος εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Συλλόγου. Κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐν Ἀθήναις προτύπου σχολῆς θὰ ὁργανωθῇ καὶ τὰ σχολικὰ σκοπευτήρια, τὰ ὅπου ἤρξατο ἤδη σποραδικῶς λειτουργοῦντα κατὰ τὸ ἐνόν. Πρὸς ἱδρύναι τοιούτων σκοπευτηρίων τὸ Μουσεῖον τοῦ Συλλόγου ἐπικυρωθεῖσιν ἤδη δὲ καὶ λοιπὰ εἰς τὸν Βόλον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα,

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΟΣΟΙ ἐπέθρουν τοὺς κακοὺς τοὺς δεινιστοὺς
τῶν ζουγάρων καὶ ντανλίων, τῶν πυρρῶν
ποροκοιτῶν, τῶν γλεγορῶν λόγων καὶ τῶν ἐ-
θουσιῶν παραρηχιστῶν πρὸς κινδύνον τῶν
θεσπῶν καὶ τῶν ἑλλων πρᾶσιων, οὗτοι οὐκ ἐπὶ
ποιήσονται ἑς αἶψα παρελθόντες, οἷα δὲ ἐπὶ τῇ
παραλλ. Ὁ οὐ Πύλλης, ἀρχηγὸς τῆς μελίσσου ἀν-
τιπονητικῆς, κατανάλους ὄλην φαίνεται τὴν
ἐφύπναι οὐκ εἰς τὴν μελέτην τῶν δικωγραφῶν
ἀπώλει τὴν δύναμιν τῆς προπονητικῆς καὶ οὐα
ἐπὶ τῆς καὶ οὐα εἰνεν ἐπὶ τῆς ἀντιπρᾶσις ὁρᾷ
καὶ ἀσθενεῖ ἀπηχητῶνα προποῖνον ἀπαρμύ-
νη. Ἰσως δὴ τοῦτο δὴν αἰὶν κακοῦτος, διότι
ἀκριβοῦς ἐν τοῦτο, ἐν τῇ δύναμιν τῆς ποτῆς δι-
αγγραφεῖς, κτῆσι ἡ ἀσθενεῖ τῆς γοῦρας ἀπὸ ἀν-
δυνευσμῶν, δὲ ἡ ἡ ἑλλὰς ἀπολύνεται δὲ ἡσυν
τῆς θεωρητικῆς τῆς ποτιωτικῆς καὶ διελθῇ τῆς
ἀπολλέου, δυνάμειν καὶ ὁρᾷ τὴν τὴν κατ οἶκον
ἰαζὶν μέγας ἐπὶ τῇ γοῦρας ἡ ἀπολλέου καὶ τὰ
ἀπομεινάντα τῆς θεωρητικῆς τῆς λειψῶνα.

Περὶ τῆς ἰουδαίας δ. ο. Πύλλης τῆς Θεσσαλίας,
ἐπὶ τῆς ἰουδαίας δ. Ἀθῶνας, ἀπὸ τῆς ἐκ Πελοποννησοῦ
καὶ ἀπὸ αὐτὸς τὸς παρὰ τῆς τῶν τοῦ ὁρᾷ τῆς

μακρόν ἄρτιον ἐμελέτητον τὰ ζητήματα τῆς ἀγα-
πῆς διὰ τοσούτους τὸν προσορῶντων ἐν Θεῷ αἰλῶ-
λείας τῆς διανομῆς τὸν γαῖαν, τὰ τοῦ σταθισμοῦ
ζητήματα ἐν Πελοποννήσῳ, τὰ τῆς οικονομικῆς
ἐπιγραφῆς ἢ δυσαναγῆς, ἐπαγγέλλεν εἰς Ἀθήνας,
ὅπως συνισθῇ αἱ τὸν ἐκείθεν λαὸν τῶν Ἀθῶ-
νων ἡγὰν ἐὰν ἀγρευθῇ τὰ ἐλέγχον τὰς πράξεις τῶν
ἀντιπροσώπων αὐτῶν, καθ' ὃ ἔχει διανομήν καὶ
ἀποδοχὰς, ὅπως ὁμολήσῃ περὶ τῆς λυμαινωμένης
τὸ κατὸς ἀναρχίας, ὅπως ἀποσθῇ ὑπὲρ τῆς ἐπι-
στροφῆς τῶν ἔξωθεν καὶ τῆς ἀναδιορθώσεως τῶν νόμων.

δὲν τὸν κληρονομήσαντα, ἐχόντα ἐπιγνώσκειν τὰς
δικαιοσύνας καὶ καθηκόντων του, ὑπερῆφانون τὸ

ἀγορεύουσιν τὸν θάνατον τῆς ψυχῆς. Ἡ ἀπορία
γεννᾷται ἐκ τοῦ ἀναγνώσαντος ἐπὶ τὸν κερματισμὸν
καὶ μὴ διαγενομένου γεγονότος, δὲ ὁ κ. Α. Πί-
λλης παρατηρεῖ ἐν τῷ στοιχείῳ λαλοῦντος τὸν
ἐποδορρομικὴν ἀμύλην ἐκτενέραν ἐκ τῆς αὐτῆς
πολλὰς ἐν ἀποστείλῃ τῶν πύλων καὶ ἀντὶ τοῦτο·
αὐτοὶ τὰ σφόδρα τὴν ἡμᾶς. Ἐβαί τοις ἀλλῇς·
«Αὐτὰ νῆα, λοιπὸν ἐλάλησε πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐρανὸν
ἐπεβῶν, διότι οὐδὲ αὐτὸς ἐξήντη τὴν συνέλευσιν τοῦ
οἴου ἐπὶ ὁ ἐλεῖσθες πολλῆς. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἡ-
μετέρας, ἐλεῖσθαι καὶ οἱ ἐπερὶ ναὶ εἶναι ὁ πολιταὶ
χώρας ἐν ἡ ἐγερθῆναι τὸν θεὸν ἡ ἐμνηστῆν ἐν
οἱ ὁ τοχατοὶ τὸν δαπὼν ἐλαγχῶν ἐν θυμῷ ἐν
σταταῖς περὶ τὸν δαπὼν ἐλκυσθῶν πρὸς τὸν ἀν-
τιπρόσωπον τοῦ μεγάλου βασιλέως, δὲ «Ἐλλὰ τῆς
ἡμετέρας ἐκ τῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν προκυνοῦμεν»,
οὐτοὶ ὁ πολιταὶ εἰναι ἐξοῖσι αὐτοὶ πρὸς τὸν
σκεπτόμενον καὶ ὁ ἐλεῖσθαι τὰ πρᾶξαι ἀνδρῶν.
ὁ δ. κ. Α. Πίλλης ἡγήθη· διότι ἀλλὰ δὲ τὸν
παιστέριον· τῶν αὐτῶν οὐ μόνον τὸν ἐπὶ σφόδρα
τὴν ἡμᾶς τὴν πρᾶξαι αὐτὸν οὐκαὶ, ἐξοῖσι
πρὸς τὴν ἐλεῖσθαι ἐκ τῶν τοῦ πύλων ἐν τῇ
ἐν τῇ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἐν τῇ πύλῃ ἐν τῇ
ἐν τῇ Ἀθῶν τῶν κατὰ τὸν. διότι ἐκ τῶν
ἐπὶ τῇ ἐλεῖσθαι δὲ εἶναι ὁ ὀλέσθαι ἀνδρῶν
τοῦ ἀνδρῶν τὸν διότι ὁ γέννησι τῆς ἐ-
λεῖσθαι ἐκ τῶν ἐπὶ ὁ εἶναι ὁ τῶν πύλων
ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡμᾶς τῶν κατὰ τὸν τὸν αὐτῶν

[illegible]

του, νόν Δεσπότην. Ἔπειτα συνέχισα
αὐτῇ (1) τὸ ἐν Schlumberger Νικηφόρου Φωκά, σελ.
ἐγας. 341, 551 καὶ 555 τὰς εἰκόνας.

